

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ברכות-מי שמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	י.ט.
ואי סלקא דעתך דלא ידעי - כי אמר להו מאי הוי?										■			י.ט.
אלא מאי, דידעי? - למה ליה למימר להו?										◌			י.ט.
לאחזוקי ליה טיבותא למשה.										!			י.ט.
כל המספר אחרי המת כאלו מספר אחרי האבן.		רבי יצחק:										◌	י.ט.
דלא ידעי		איכא דאמרי:										◌	י.ט.
דידעי ולא איכפת להו.		ואיכא דאמרי:										◌	י.ט.
איני?										◌			י.ט.
חד אישתעי מילתא בתריה דמר שמואל ונפל קניא מטללא ובוזעא לארנקא דמוחיק.		והא אמר רב פפא:								◌	◌		י.ט.
שאני צורבא מרבנן, דקודשא בריך הוא תבע ביקריה.										!			י.ט.
כל המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים נופל בגיהנם, שנאמר: (תהלים קכ"ה) והמטים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל, אפילו בשעה ששלום על ישראל יוליכם ה' את פועלי האון.		רבי יהושע בן לוי:										◌	י.ט.
אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה - אל תהרהר אחריו ביום, שמא עשה תשובה.		תנא דבי רבי ישמעאל:										◌	י.ט.
שמא סלקא דעתך?										◌			י.ט.
אלא: ודאי עשה תשובה.												◌	י.ט.
והני מילי - בדברים שבגופו, אבל בממונא - עד דמהדר למריה.												◌	י.ט.
בעשרים וארבעה מקומות בית דין מנדין על כבוד הרב, וכולן שנינו במשנתנו.		ואמר רבי יהושע בן לוי:										◌	י.ט.
היכא?		אמר ליה רבי אלעזר:										^	י.ט.
אמר ליה: לכי תשכה.		[רבי יהושע בן לוי]										!	י.ט.
נפק דק ואשכח תלת: המזולזל בנטילת ידים, והמספר אחר מטתן של תלמידי חכמים, והמגיס דעתו כלפי מעלה.		[רבי אלעזר]										◌	י.ט.
המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים מאי היא?												^	י.ט.
דתנן, הוא היה אומר: [עקביא בן מהללאל]		אין משקין לא את הגיורת ולא את המשוחררת										!	י.ט.
משקין.		חכמים:										!	י.ט.
ואמרו לו: מעשה בכרכמית, שפחה משוחררת בירושלים והשקוה שמעיה ואבטליון		[חכמים]										◌	י.ט.
ואמר להם: דוגמא השקוה		[עקביא בן מהללאל]										◌	י.ט.
ונדוהו, ומת בנדויו, וסקלו בית דין את ארונו.		[חכמים]										◌	י.ט.
והמזולזל בנטילת ידים מאי היא?												^	י.ט.
חס ושלום שעקביא בן מהללאל נתנדה, שאין עורה ננעלת על כל אדם בישראל בחכמה ובטהרה וביראת חטא כעקביא בן מהללאל, אלא את מי נדו - את אלעזר בן חנוך שפקפק בנטילת ידים וכשמת - שלחו בית דין והניחו אבן גדולה על ארונו, ללמדך: שכל המתנדה ומת בנדויו - בית דין סוקלין את ארונו.		דתנן, אמר רבי יהודה:										!	י.ט.
המגיס דעתו כלפי מעלה מאי היא?												^	י.ט.
צריך אתה להתנדות, ואלמלא חוני אתה גורני עליך נדוי, אבל מה אעשה שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שמתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו, ועליך הכתוב אומר (משלי כ"ג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך.		דתנן, שלח לו שמעון בן שטח לחוני המעגל:										!	י.ט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
ברכות- מי שמתו		מימרא																		
	ותו ליכא? והא איכא																			יט.
	תודוס איש רומי הנהיג את בני רומי להאכילן גדיים מקולסין בלילי פסחים	דתני רב יוסף:																		יט.
	שלח ליה שמעון בן שטח: אלמלא תודוס אתה גזורני עליך נדוי, שאתה מאכיל את ישראל קדשים בחוץ	[שמעון בן שטח]																		יט.
	במשנתנו קאמרינו, והא ברייתא היא.																			יט.
	ובמתניתין ליכא? והא איכא הא דתנן:																			יט.
	התכו חוליות ונתן חול בין חוליא לחוליא, רבי אליעזר מטהר	[תנן: רבי אליעזר]																		יט.
	מטמאים	הכמים:																		יט.
	וזהו תנורו של עכנאי																			יט.
	מאי עכנאי?																			יט.
	מלמד, שהקיפוהו הלכות כעכנאי זה וטמאוהו	רב יהודה אמר שמואל:																		יט.
	אותו היום הביאו כל טהרות שטיהר רבי אליעזר ושרפום לפניו, ולבסוף ברכוהו	ותביא:																		יט.
	אפילו הכי, נדוי במתניתין לא תנן אלא בעשרים וארבעה מקומות																			יט.
	היכא משכחת לה?																			יט.
	רבי יהושע בן לוי מדמה מילתא למילתא, ורבי אלעזר לא מדמה מילתא למילתא.																			יט.
	נושאי המטה וחלופיהן.																			יט.
	אין מוציאין את המת סמוך לקריאת שמע, ואם התחילו אין מפסיקין.	תנו רבנן:																		יט.
	איני?																			יט.
	והא רב יוסף אפקוהו סמוך לקריאת שמע																			יט.
	אדם חשוב שאני.																			יט.
	שלפני המטה ושלאחר המטה.																			יט.
	העוסקים בהספד, בזמן שהמת מוטל לפניהם - נשמטין אחד אחד וקורין, אין המת מוטל לפניהם - הן יושבין וקורין והוא יושב ודומם, הם עומדים ומתפללין והוא עומד ומצדיק עליו את הדין. ואומר: רבון העולמים, הרבה חטאתי לפניך ולא נפרעת ממני אחד מני אלף, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתגדור פריצותינו ופרצות כל עמך בית ישראל ברחמים.	תנו רבנן:																		יט.
	לא מבעי - ליה לאינש למימר הכי	אביי:																		יט.
	לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן	דאמר רבי שמעון בן לקיש, וכן תנא משמיה דרבי יוסי:																		יט.
	מאי קראה - שנאמר: (ישעיהו א') כמעט כסדום היינו, מאי אהדר להו נביא - שמעו דבר ה' קציני סדום.	ואמר רב יוסף:																		יט.
	קברו את המת וחזרו וכו'.																			יט.
	אם יכולים להתחיל ולגמור את כולה - אין, אבל פרק אחד או פסוק אחד - לא.																			יט.
	קברו את המת וחזרו, אם יכולין להתחיל ולגמור אפילו פרק אחד או פסוק אחד	ורמינהו:																		יט.
	הכי נמי קאמר: אם יכולין להתחיל ולגמור אפילו פרק אחד או אפילו פסוק אחד עד שלא יגיעו לשורה - יתחילו, ואם לאו - לא יתחילו.																			יט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מי שמתו	מימרא											
העומדים בשורה וכו'.												יט:
שורה הרואה פנימה - פטורה, ושאינה רואה פנימה - חייבת	תנו רבנן: [ת"ק]									♣	♣	◇
הבאים מחמת האבל - פטורין, מחמת עצמן - חייבין.	רבי יהודה:									♣	♣	◇
המוצא כלאים בבגדו פושטן אפילו בשוק, מאי טעמא (משלי כ"א) - אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' - כל מקום שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב.	רב יהודה אמר רב:											◇
קברו את המת וחזרו, ולפניהם שתי דרכים, אחת טהורה ואחת טמאה, בא בטהורה - באין עמו בטהורה, בא בטמאה - באין עמו בטמאה, משום כבודו.	מתניב:									♣	♣	◇
אמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה לנגד ה'.										♣	♣	◇
בבית הפרס דרבנן.	תרגמה רבי אבא:									!		◇
מנפה אדם בית הפרס והולך	דאמר רבי יהודה אמר שמואל:									♣	!	
בית הפרס שנדש טהור.	ואמר רבי יהודה בר אשי משמיה דרב:									♣	!	
מדלגין היינו על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל, ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפילו לקראת מלכי אומות העולם, שאם יזכה - יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם.	תא שמע, דאמר רבי אלעזר בר צדוק:									♣	♣	◇
אמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'.										♣	♣	
כדרבא										!		
דבר תורה, אהל, כל שיש בו חלל טפח - חוצץ בפני הטומאה, ושאין בו חלל טפח - אינו חוצץ בפני הטומאה, ורוב ארונות יש בהן חלל טפח, וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן, ומשום כבוד מלכים לא גזרו בהו רבנן.	דאמר רבא:									♣	!	◇
גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה.	תא שמע:									♣	♣	◇
ואמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'.										♣	♣	
בלאו (דברים י"ז) דלא תסור.	תרגמה רב בר שבא קמיה דרב כהנא:									!		◇
אחיכו עליה: לאו דלא תסור דאורייתא היא										♣		
גברא רבה אמר מילתא לא אחיכו עליה, כל מיילי דרבנן אסמכיניהו על לאו דלא תסור, ומשום כבודו שרו רבנן.	רב כהנא:									!		◇
(דברים כ"ב) והתעלמת מהם - פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד - אם היה כהן והיא בבית הקברות, או היה זקן ואינה לפי כבודו, או שהיתה מלאכתו מרובה משל חברו, לכך נאמר: והתעלמת.	תא שמע:									♣	♣	◇
אמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'.										♣	♣	
שאני התם, דכתיב: והתעלמת מהם.										!		◇
וליגמר מינה										♣		
איסורא מממונא לא ילפינן.										!		◇
תא שמע: (במדבר ו') ולאחתו מה תלמוד לומר? הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יחזור ויטמא - אמרת לא יטמא. יכול כשם שאינו מטמא להם כך אינו מטמא למת מצוה, תלמוד לומר: ולאחתו - לאחתו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא הוא למת מצוה	תא שמע:									♣	♣	◇